

כי תבא | 191

הדלקת נרות: 18:04

צאת שבת: 19:13

מוצ"ש לר"ת: 19:58

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

פגישות תכליתיות

תופעה נפוצה ישנה בקרב הזוגות הנפגשים לשם חתונה, הפגישות הופכות להיות לצורה של בילוי, דיבורים סתמיים או הפגת שעמום. במשך הם הזמן שוכחים את תכלית הפגישה, ומאבדים את המטרה.

בשיחות שניהלתי עם בני זוג נדהמתי לגלות שהם לא מכירים זה את זה ולא יודעים נתונים בסיסיים על הצד השני. לכן עלינו לשמור על מספר כללים בסיסיים כדי להיות תכליתיים:

1. כל יציאה ופגישה צריכה להביא להתקדמות. מטרת הפגישה היא לברר עוד על המועמד/ת, ולגלות פרטים חדשים שלא ידענו עליהם קודם. לכן במהלך השיחה, צריך להשתדל שלא לאבד את חוש הבקורת.

2. לפני הפגישה אנו צריכים לחשוב לעצמינו, ואפילו לרשום לפנינו, אלו דברים אנו רוצים לברר בפגישה. קורה שבמשך הפגישה לא זוכרים מה עוד עלינו לבדוק, לכן אפשר להציץ בפתק בדרך חֲכָמָה, ולהמשיך את השיחה.

אם אנו מרגישים שסטינו מהנושא אותו רצינו לברר, יש להחזיר בעדינות את הנושא שעל הפרק.

כמובן שאפשר לסטות מהנושא ולדבר על הא ועל דא, אבל צריך 'להחזיק ראש' במשך הפגישה.

3. אחרי כל פגישה עלינו לבדוק האם היעדים הושגו? ולברר לעצמינו לאור הדברים שהתחדשו, האם ההצעה עדיין מתאימה לנו ולמסגרת ששרטטנו לעצמנו.

4. לא לצאת כל יום! עלינו לשים רווח בין פגישה לפגישה לשם התבוננות וספיגה של הנתונים החדשים. עלינו לאפשר לעצמינו להתרגל לצורת החשיבה של בן הזוג שְעָמּוֹ אנו נפגשים.

5. לא לשכוח את המטרה! קצת לחץ (מתון) יעזור גם לנו, לא 'למרוח' את הפגישה.

6. לסיים את הפגישה בתוך זמן סביר, כדי שישאר טעם של עוד.

פרשת השבוע

חודש אלול

חודש אלול הוא החודש שחותם את השנה. אמרו חז"ל: "הכל הולך אחרי החיתום" כלומר, "הפיניש" של השנה הוא זה שחותם את השנה. יותר מכך, החודש האחרון מתקן אחורה את כל הפגמים של השנה. נתעמק במילה "אלול". כשמשה שלח את המרגלים לתור את ארץ כנען - נאמר בפסוק: "שָׁלַח לָךְ אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן..." "התרגום של 'וַיִּתְּרוּ' הוא 'וַיִּצְלְלוּ'." כלומר, 'אלול' הוא מלשון לתור, לחפש.

כל בעל עסק עושה בסוף שנה מאזן כדי לדעת מהם הרווחים ומהם ההפסדים ובאיזו דרך אפשר לשפר את העסק.

כל בעל מפעל עורך בסוף שנה מבדקים של איכות המוצרים שיצאו מהמפעל וחושב איך אפשר לשפר את המוצר לרווחת הקונים.

כל יהודי הוא למעשה 'בעל עסק'. לנשוי יש אשה וילדים, הכנסות והוצאות... גם רווק או רווקה חווים במשך השנה עליות וירידות בכל מיני תחומים. מן הראוי שבסיומה של שנה נתיישב ונחשב מה עשינו טוב ומה לא, במה אפשר לשפר את התנהגותנו ומדותנו.

בימים טרופים אלו, צו השעה הוא האחדות! ההיסטוריה הוכיחה שכאשר עם ישראל היה מאוחד שום אויב ומתנקם לא יכול לנו.

האחדות מתחילה באבא, אמא, ילד. המעגל הקטן הזה בונה את המעגל הגדול של כלל עם ישראל. מה הגן על נח בתיבה? מעשי החסד שעשו נח ובניו עם בעלי החיים.

נבדוק בשנה האחרונה, האם עשינו מספיק מעשי חסד בתוך הבית. חסד הוא הכח שמגן על כולנו ממי המבול הסובבים אותנו.

דווקא בסיומה של שנה נשתדל יותר לפרגן אחד לשני, לעזור זה לזה ללא חשבונות.

גם את הילדים היקרים נפעיל יותר בפעולות של נתינה וויתור. לדון לכף זכות את בן הזוג ולא להיות בקורת מיד. גם זהו צו השעה.

ובזכות זה הקב"ה ידון את כולנו לכף זכות מדה כנגד מדה. ונחתום את השנה הזאת עם הודאה על העבר, ובקשה על העתיד.

שבת שלום ומבורך
אבנר קוזאס

דיתה

מנהל בנק נכנס לסניף אותו הוא מנהל, ורואה לתדהמתו שני תורים נפרדים. תור לנשים ותור לגברים. "מה זה?", הוא התפרץ על הפקיד, "אתה עושה פה הדרת נשים?? אתה רוצה שיביאו תקשורת? יפגינו? יתבעו אותנו?!" "ממש לא" ענה הפקיד בפחד, "מי שמפקיד כסף עומד בצד אחד, ומי שמושך כסף עומד בצד שני..."

"כשאתה צועק שומעים אותך, כשאתה מדבר מקשיבים לך, כשאתה מחייך אוהבים אותך..."

כתגם השבוע

אבל בדורנו לנוכח המצב, חייבים ללמוד חינוך. ומי שלא ילמד את הנושא הזה – לא אולי טועה אלא בטוח טועה. נוסף ונאמר שאם ניקח אבא ונושיב אותו בתא הטייס של מטוס בואינג ונציע לו להמריא, האם הוא ימריא? בחיים לא! הוא יאמר שהוא מעולם לא למד את מקצוע התעופה. ואני שואל מה יותר מורכב ומסובך, להטיס מטוס בואינג או לחנך ילד אחד? את המטוס הוא לא יטיס בלי ללמוד ולהיות טייס, אז איך יש לו אומץ לחנך את הילד שלו בלי ללמוד? השאלות הללו צריכות להטריד אותנו, ולדחוף ולדרבן אותנו ללמוד את הנושא. פשוט וברור שאנחנו חייבים לקבל רישיון בסיסי לחנך ילדים. אני חוזר ואומר: מי שלא למד 'חינוך ילדים' אינו ספק טועה בחינוך אלא בטוח טועה, וחס וחלילה, עלול 'לתרום' ילד אחד או שניים לרחוב. ואוי לו לאבא ואוי לה לאמא אם ילד אחד שלהם יהפוך להיות ילד רחוב.

במספר כנסים שאלו אותי ההורים: וכי הורנו למדו דידיקטיקה ופסיכולוגיה? ובכל זאת הם גידלו אותנו, ואנו הורים מחונכים? עניתי ואמרתי להם שישנו הבדל עצום בין הדור של היום לדור של פעם. ראשית, הרחוב של היום אינו כמו של פעם. הלבוש של היום אינו כמו הלבוש של פעם. קצב העבירות של היום אינו כמו של פעם. שנית, כיבוד ההורים של היום אינו כמו של פעם. פעם הורינו דברו איתנו עם העיניים, היום אין תקשורת איתם גם עם "הידיים". המשמעת שואפת לאפס. שלישית, החשיפה של היום לתכנים באמצעי המדיה המגוונים היא דבר שלא היה מעולם או לכל הפחות לא בעוצמה של היום. וישנם עוד הרבה הבדלים מהותיים בין פעם להיום. לכן סבא וסבתא לא היו צריכים להיות כל כך מקצועיים בחינוך.

סיפור לשבת

הצלה מופלאה

פעמים רבות עלול האדם לחשוב ולשאול את עצמו: מדוע מתרגשת עליו צרה זו? מדוע בורא עולם מייסרו ומנסה אותנו בניסיונות אלו? אולם עלינו להאמין ולדעת, כי הכול מאיתו יתברך לעד ולעולמי עולמים, ועשוי האדם לגלות, כי דווקא אותה צרה, היא זו שהובילה להצלתו. על האדם לדעת, כי כל מה שהבורא מעבירו לטובתו הוא. להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'באר הפרשה', אותו סיפר מגיד ישרים הרה"צ אלימלך בידרמן שליט"א: בשנת ה'תשע"ו התבקש לבית עולמו באנטוורפן יהודי יקר ושמו ר' פסח וויינשטאק ז"ל כשגילו נוסק למאה שנים. בכל שנותיו היה שגור על לשונו סיפור הצלת חייו, וכך היה המעשה: בשנת ה'ת"ש נכנסו הרשעים למחוז שבו חי ר' פסח והוכרח הלה לברוח דרומה עם משפחתו כדי להינצל מציפורניהם. בבריחתם נטלו עמם כמה תרנגולות, שמביציהן המשיכו לחיות, וכן חיו כארבע שנים כשהם בורחים ממקום למקום ונלחמים על חייהם בחירוף נפש... האב אפה לחמים ומכרם כדי לשרוד ולפרנס את משפחתו, וכן עבד בכל עבודה מזדמנת שיכל. לאחר ארבע שנים הגיעו לליאון שבדרום צרפת ושם חלה ר' פסח בשחפת - המחלה נישאת באוויר כאשר ההדבקה מאדם לאדם נגרמת באמצעות שיעול של אדם חולה. על כן כינו את המחלה בשם 'המוות הלבן'. מחלה מסוכנת העלולה להדביק את כל העומד בסמוך לחולה.

כשנדע לר' פסח דבר מחלתו נענה ואמר: ריבוננו של עולם, במשך ארבע שנים יגעתי וניסיתי להציל את חיי, אבל כאשר הנני רואה שרצונך לקחת את נשמתו אליך השמימה, הריני מקבל באהבה את גזירתך. באותם הזמנים היו מכניסים את כל החולים במחלות זיהומיות ומדבקות מעין אלו לבית חולים מיוחד, וזאת במטרה שלא יסכנו את החולים האחרים במגע עמהם... לאחר זמן לא ארוך, נכנסו הנאצים הרשעים לאותה מדינה והרגו את כל אשר נקרה בדרכם. ר' פסח, שרד את המחלה וביציאתו מבית הרפואה, מאחר שהיה מרוחק מהבריות ולא ידע ממה שקרה בינתיים כתב מכתב לאמו וחיפש את שאר בני המשפחה ולא קיבל כל מענה... מאחר שכך, המשיך לברר מה אירע, עד שנודע לו, כי כל בני משפחתו נשלחו לאושוויץ הי"ד, ורק הוא - אשר שהה בבית הרפואה ניצל לחיים טובים ולשלום, כי אותם הרשעים פחדו מאוד להיכנס לבית הרפואה ה זה, שמא ידבקו אף הם במחלות המדבקות... וכך הם לא נגעו לרעה בכל החולים המאושפזים שם. נמצא, שמה שהיה נראה לו, שהיכוהו מן השמים במחלה נוראה, עד שהרחיקוהו אף מחולים אחרים, היא הייתה הצלתו לדורות עולם... להמשך חייו עד מאה שנים בריאות וטובות. ר' פסח אף זכה להקים משפחה ענפה בלי עין הרע... (עין חמד)

אין זוג לא מוצלח - יש זוג לא מודרך
חדש - ארגון 'ביתנו החדש'
פותח את שערו ללימודי
מנחי נישואין ומשפחה

כשמדובר בשלום בית
לומדים מהמומחים ביותר
לפרטים והרשמה
4-39-59-1599-59-59-39 שלוחה

לימוד מקצועי ומעמיק
המקיף את תחומי התא המשפחתי
עם הרב אבנר קוואס
ומרצים מנוסים נוספים
תעודה תינתן בסיום הקורס

